

सामयं

तथ्यञ्च साम कर्त्तव्यं कुलशीलादिवर्त्तिना ।
तथा सदुपचाराणां कृतानाञ्चानुवर्णनम् ॥
अनयेव तथा युक्त्या कृतज्ञाख्यापनं स्वकम् ।
एवं सान्त्वेन कर्त्तव्या वशगा धर्मेतत्पराः ॥
साम्ना यद्यपि रक्षांसि गृह्णन्तीति परा श्रुतिः ।
तथाप्येतदसाधनां प्रयुक्तं नोपकारकम् ।
अतिशान्तिकमित्येवं पुरुषं सामवादिनम् ।
असाधवोऽवजानन्ति तस्मात् तेषु विवर्जयेत् ॥

ये शुद्धवंशा ऋजवः प्रतीता
धर्मं स्थिताः सत्यपरा विनीताः ।
ते साम साध्याः पुरुषाः प्रदिष्टा
मानोक्ता ये सततश्च राजन् ॥”

इति मातृस्य राजधर्मो सामविधिः ॥२२॥१-१०॥
(प्रियवाक्यादिना सान्त्वनम् । यथा, देवीभाग-
वते । १ । १७ । ३१ ।

“सामपूर्वमुवाचासौ तं सत्ता संस्थितं मुनिम् ।
गच्छतां यत्र ते कार्यं यद्येष्टं द्विजसत्तम ! ॥”
सामकं, क्ली, (सममेव सामम् । अण् । ततः
स्वार्थं कन् ।) मूलवृणम् । (यथा, मित्ता-
चरायाम् । २ । ६४ ।

“हृदिमात्रापाकरणार्थं नृभ्यं सामकं दत्त्वा-
श्रुयादृणी समं मूलं सममेव सामकम् ॥”
सामकः, पुं, (समतीति । सम अवैकल्ये +
खुल् ।) तर्कुशाणः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
(साम अघैते वेद वा । सामन् + “क्रमादिभ्यो
वुन् ।” ४।२६१ । इति वुन् । सामाभिज्ञं, त्रि ॥)

सामगः, पुं, (साम गायतीति । गे शब्दे + टक् ।
सामवेदो ब्राह्मणः । इति जटाधरः ॥ (विष्णुः ।
इति महाभारतम् । १३ । १४८ । ७५ ॥ *
सामवेदज्ञः, त्रि । यथा, भागवते । १।४।२१ ।
“तत्तत्वेदधरः पेलः सामगो जैमिनिः कविः ।
वैशम्पायन पवैको निष्ठातो यजुषामुत ॥”
सामगर्भः, पुं, (साम गर्भं यस्य ।) विष्णुः । इति
शब्दरत्नावली ॥

सामगो, स्त्री, (साम गायतीति । गे + टक् ।
डीप् ।) सामगब्राह्मणपत्नी । इति केचित् ॥
सामग्री, स्त्री, (समप्रत्यय भावः । अञ् । अभि-
धानात् स्त्रीत्वम् । डीप् । यलोपः) कारण-
समूहः । यथा,—

“सामग्री चेन्न फलविरहो व्याप्तिरेवेति तत्त्वम्”
इति पदाङ्कदूतः ॥

द्रव्यम् । यथा,—

“एकोद्दिष्टं कर्त्तव्यं पाकेनैव सदा स्वयम् ।
अभावे पाकपात्राणां तदङ्गः समुपोषणम् ॥”
इति लघुहारीतवचनात् पाकपात्राभावः पाक-
सामग्र्यभावोपलक्षणम् । इति श्रावतत्वम् ॥
सामग्र्यं, क्ली, (समप्रत्यय भावः । समग्र + अञ् ।)
समुदायत्वम् । (यथा, कुमारि । ३ । २८ ।

“वर्णप्रकर्षं सति कर्णिकारं
दुनोति निर्गन्धतया अ चेतः ।
प्रायेण सामग्र्यविधौ शुचानां
पराङ्मुखी विश्वरजः प्रवृत्तिः ॥”)

सामर्थ्यं

सामजः, पुं, (साम्नो वेदभेदात् जायते इति ।
जन + डः ।) हस्ती । सासोर्त्ये, त्रि । इति
मेदिनी ॥ (उभयार्थे प्रमाणम् । यथा, माघे ।
१२ । ११ ।

“नानाविधाविष्कृतसामजखरः
सहस्रवर्त्मा चपलैर्दुरध्ययः ।
गान्धर्वभूयिष्ठतया समानतां
स सामवेदस्य दधौ बलोदधिः ॥”)

सामजस्य, क्ली, (समजसस्य भावः । समजस +
अञ् ।) औचित्यम् ॥

सामनौ, स्त्री, पशुवन्धनरज्जुः । इति दामशब्द-
टीकायां सारसुन्दरी ॥

सामन्तः, पुं, (समन्तायाः संलग्नैकदेशाया भूमि-
रयमिति । समन्ता + तस्येदमिति अन् । सम-
न्तात् भवः । तत्र भव इति अण् वा ।) स्ववि-
षयानन्तरराजा । सम् संलग्नोऽन्त एकदेशो
यस्याः सा समन्ता स्वविषयानन्तरा भूमिः तस्या
ईश्वरा इति ण्यो सामन्ताः । इत्यमरटीकायां
भरतः ॥ (यथा, रघुः । ५ । २८ ।

“सामन्तसम्भवनयैव धीरः
कैलासनाथं तरसा जिगीषुः ॥”
सीमान्तरभवे, त्रि । यथा, मनुः । ८ । २५८ ।

“साध्यभावे तु चत्वारो ग्रामाः सामन्तवासिनः
सीमाविनिर्णयं कुर्युः प्रयता राजसन्निधौ ॥”
“ग्रामसामन्ताः सीमान्तरवासिनः प्रष्टव्याः ।”
इति मेधातिथिः ॥ “समन्तभेदाः सामन्तास्त-
द्वासिनश्चत्वारो ग्रामवासिनः ।” इति तट्टी-
कायां कुक्कः ॥)

सामन्तः, पुं, (सामन्त साधुः । सामन् + “तत्र
साधुः ।” ४ । ४।८८८ । इति यत् ।) सामसेदन्-
ब्राह्मणः । (यथा, भट्टिः । ४ । ८ ।

“ऋग्यजुषमधीयानान् सामन्तान्च समर्थयन् ।
बुभुजे देवसात्कृत्वा शूलमुख्यञ्च होमवान् ।”

सामधिकः, त्रि, (समयः प्राप्नोऽस्य । समय +
“समयस्तदस्य प्राप्तम् ।” ५।१।१०४। इति ठञ्)

समयोचितः । (यथा, याज्ञवल्कर । २ । १८८ ।
“निजधर्मो विरोधेन यस्तु सामयिको भवेत् ।
सोऽपि यत्रैनं संरक्षो धर्मो राजकृतश्च यः ॥”

सामयोनिः, पुं, (साम्नः योनिः कारणम् ।) ब्रह्मा
(साम वेदभेदः योनिः कारणं यस्य ।) हस्ती ।
सामोत्यवस्तुनि, त्रि । इति मेदिनी ॥ (यथा,
रघुः । १६ । ३ ।

“चतुर्भुजांशप्रभवः स तेषां
दानप्रदत्तेरनुपारतानाम् ।
सुरदिपानामिव सामयोनि-
र्भिन्नोऽष्टधा विप्रससार वंशः ॥”)

सामर्थ्यं, क्ली, (समर्थस्य भावः । समर्थ + अञ् ।)
योग्यता । (यथा, रामायणे । २ । ४३ । २० ।
“न हि मे जीविते किञ्चित् सामर्थ्यमिह कल्पते
अपश्यन्त्याः प्रियं पुत्रं लक्ष्मणञ्च महाबलम् ॥”)
शक्तिः । इति मेदिनी ॥ (यथा, गीतायाम् ।
२ । ३६ ।

सामान्यं

“अवाच्यवादांश्च बहून् वदितुं तवाहिताः ।
निन्दन्तस्तव सामर्थ्यं ततो दुःखतरं नु किम् ॥”)
सामवायिकः, पुं, (समवायान् समवेति । सम-
वाय + “समवायान् समवेति ।” ४ । ४ । ४३ ।
इति ठक् ।) मन्त्री । इति हेमचन्द्रः ॥ सम-
वायसम्बन्धिनि, त्रि ॥

सामाजिकः, पुं, (समाजं समवेतीति । समाज +
“समवायान् समवेति ।” ४।४।४३ । इति ठक् ।
यद्वा, समाजं रक्षतीति । “रक्षति ।” ४ । ४ ।
३३ । इति ठक् ।) सभ्यः । इत्यमरः । २ । ७ ।
१६ ॥ (यथा, साहित्यदर्पणे । ३ । २२८ ।
“सामाजिकैस्ततो ह्यस्य रसोऽयमनुभूयते ॥”)

समाजसम्बन्धिनि सभासम्बन्धिनि च त्रि ॥ (यथा,
साहित्यदर्पणे । ३ । ३८ ।

“ननु कथं रामादिरत्याद्युद्धोपकारणेः सीता-
दिभिः सामाजिकरत्याद्युद्धोप इत्युच्यते ॥”)
सामान्यं, क्ली, (समान एव । स्वार्थं अञ् ।)
जातिः । यथा,—

“जातिर्जातश्च सामान्यं व्यक्तित्वं पृथगात्मिका”
इत्यमरः । १ । ४ । ३० ॥

तद्विविधं यथा, भाषापरिच्छेदे ।
“सामान्यं द्विविधं प्रोक्तं परस्वापरमेव च ।
द्रव्यादित्त्रिकहस्तिस्तु सत्ता परतयोच्यते ॥

परभिन्ना च या जातिः सैवापरतयोच्यते ।
व्यापकत्वात् परापि स्यात् व्याप्यत्वादपरापि च
द्रव्यत्वादिकजातिस्तु परापरतयोच्यते ॥”

तत्क्षणं यथा । नित्यत्वे सत्यनेकसमवेतत्वम् ।
अनेकसमवेतत्वं संयोगादीनामप्यस्ति अतः
सत्यन्तं नित्यत्वे सति समवेतत्वं गगनपरिमाणा-
दीनामप्यस्ति अत उक्तं अनेकेति नित्यत्वे सति
अनेकहस्तित्वमत्यन्ताभावस्याप्यस्ति अतो हस्ति-
सामान्यमुपेक्ष्य समवेतत्वमुक्तम् । एकव्यक्ति-
हस्तिस्तु न जातिः । तथा चोक्तम् ।

“व्यक्तीरभेदस्तुल्यत्वं सङ्ख्योऽयानवस्थितिः ।
रूपज्ञानिरसम्बन्धो जातिवाधकसंग्रहः ॥”

एकव्यक्तिकत्वात् आकाशत्वं न जातिः । तुल्य-
हस्तिकत्वात् घटत्वं कलसत्वं न जातिरयम् ।
संकोर्णत्वात् भूतत्वं मूर्तत्वं न जातिः । अन-
वस्थाभयात् सामान्यत्वं न जातिः । विशेषस्य
व्यावृत्तसम्भावस्य रूपज्ञानिः स्यादतो विशेषत्वं
न जातिः । समवायसम्बन्धाभावात् समवायी
न जातिः । द्रव्यादित्त्रिकहस्तिरिति परत्वं

अधिकदेशहस्तित्वं अपरत्वं मत्पदेशहस्तित्वम् ।
सकलजात्यपेक्षया अधिकदेशहस्तित्वात् सत्तायाः
परत्वम् । एतद्वैधनाय द्रव्यादीति । तदपेक्षया
चान्यासां जातीनां अपरत्वम् । परभिन्ना सत्ता-
भिन्ना । व्यापकत्वात् परापि स्यात् व्याप्यत्वाद-
परापि च । पृथिवीत्वाद्यपेक्षया व्यापकत्वात्

अधिकदेशहस्तित्वात् द्रव्यत्वस्य परत्वम् । सत्तापे-
क्षया मत्पदेशहस्तित्वादद्रव्यत्वस्य अपरत्वञ्च ।
तथा च धर्मैक्यसमावेशात् उभयमविरुद्धम् ।
इति सिद्धान्तमुक्तावली ॥ (सादृश्यम् । समा-